

**Incrementa botanices proxime praeterlapsi semiseculi ... / submittit J. Biuur.**

**Contributors**

Biuur, Jacob.  
Linné, Carl von, 1707-1778.  
Uppsala universitet.

**Publication/Creation**

Holmiae : Typis L.L. Grefing, 1753.

**Persistent URL**

<https://wellcomecollection.org/works/qs2eeg2s>

**License and attribution**

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

D. D.

# INCREMENTA BOTANICES

PROXIME PRÆTERLAPSI SEMISECULI,

QVÆ,

CUM CONSENSU EXPERIENT. FACULT.  
MED. UPSAL.

*SUB PRÆSIDIO*

VIRI NOBILISSIMI ATQVE EXPERIENTISSIMI

*DOMINI DOCTORIS*

*CAROLI LINNÆI,*

S. R. MAJ. TIS ARCHIATRI, MED. ET BOTAN.  
PROF. REG. ET ORD. ACAD. IMP. N. C. MONSPEL.  
STOCKH. BEROL. TOL. ET UPSAL. SOCII,

NEC NON

EQUITIS AURATI DE STELLA POLARI,  
BREVITER SPECIM. ACAD. ADUMBRATA,

PUBLICÆ CENSURÆ SUBMITTIT

*JACOBUS BIUUR,*

WESTMANNUS,

IN AUDITORIO CAROL. MAJORI,

*DIE II. JUNII ANNO MDCCLIII.*

HORIS ANTE MERID. CONSUETIS,

---

*HOLMIÆ,*

TYPIS LAURENT. LUDOV. GREFING.

*Kongl. Maj:ts  
Högtbetrodde Man,  
Præfident*

*Uti Dets och Riksens Höglofl. Cammar Collegio,  
samt*

*Riddare och Commendeur  
af Kongl. Maj:ts Orden,*

*Högvälborne Grefve,*

**HERR CARL FREDRIC  
PIPER,**

*Nådige Herre.*

**T**illåten, **NÅDIGE HERRAR**, at jag nyttjar  
vördnad och rena nit, hwartil jag så wäl af  
ymniga Nåd åfwen upmuntras. Ansen då, med vanlig  
förstlingen af mine Academiske öfningar, och åfwen,  
långt och vidt lysande Namn, åt then samma låna  
hafve då icke så mycket affeende på et ringa offer  
desfunderdån ödmjuka vålmening, som det samma dri  
utbeder jag mig den Nåden at ytterligare få vara  
beständig Hög välgång!

**EDRE**

*Underdån Ödmitt  
JACOB*

*Kongl. Maj:ts*  
*Högtbetrodde Man,*  
*General af Cavalleriet,*  
*Öfwerste för Desf Lif Regemente til Häst,*  
*samt*  
*Riddare och Commendeur*  
*af Kongl. Maj:ts Orden,*  
*Hög-välborne Friherre,*  
**HERR MATTHIAS**  
**ALEXANDER<sup>Von</sup> UNGERN**  
**STERNBERG,**

*Nådige Herre.*

*närvarande tilfälle, at för EDER yttra den diupa  
inwertes drift föres, som af EDER mig bewisade  
hög Nåd, det jag för EDERA ögon vågar framvisa  
at af EDERA, genom högt Vett och stora Förtjänster,  
glans och prydnad. EDRE HÖGE NÅDER  
och thes egen beskaffenhet, som icke fast mera på  
star at frambara. Uti EDER Nådiga Åtancka,  
innesluten, Frambårdande under innerlig önskan för*

**NÅDERS**

*kaste Tjänare*  
**BIUR.**

Kyrkoherden vid Folkärna Församling,  
Wälåremördige och Höglærde Herren,  
**HERR M. JOHAN WULFF.**

Råd- och Handelsmannen i Westerås Stad,  
Ådel och Högackad  
**HERR CARL WULFF.**

*Mine Gunstige Herrar Morbröder.*

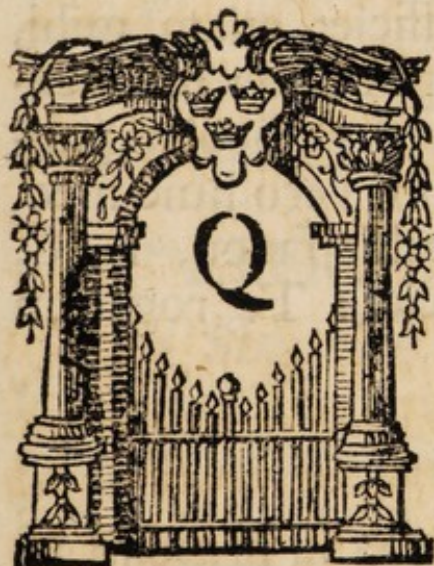
**D**å I, Mine Gunstige Herrar Morbröder, alt ifrån mina yngste år, men i synnerhet, sedan et svårt öde, alt för tidigt hådanryckte min Kåra Fader, visat mig så oråkneliga teckn af Godhet, skulle jag tycka mig för mycket fela i min skyldighet, om jag icke sökte, vid alla tilfällen, visa min vördnad tillbaka. Jag beklagar mig vara med de flåste Godbets åtniutare deruti lik, at, ju ymnigare vålgerningar finnas, des mera otillræckelig se de sin förmågo til erkånsta vara. Tillåten mig fördenskul, Gunstige Herrar Morbröder, at nyttia EDER vanliga Gunst til ersättning af min brist; och uptagen dessa ringa blad, såsom et vødermåle allenast, af min uprik-tiga Kårlek; hvaruti jag, under trogen önskan, för orubbad långsällhet, beståndigt framhårdar at vara

*Mine Gunstige Herrar Morbröders*

ödmukaste Tienare  
Jacob Biur.



D. D.



§. I.

Quamvis solidior omnium eorum cognitio, quæ in globo terra-queo ubique locorum & gentium, obvia sunt, plus quam necessaria semper fuerit, propter usum tam medicos, quam œconomicos, quibus non care-re potuerint homines; eam tamen in formam scientiæ & disciplinæ, nimis sero redactam fuisse novimus, ob varia sua fata, eaque non raro iniquissima. Etenim tria illa naturæ regna, quæ hæc omnia suo complectuntur sinu, eodem non semper exulta fuere studio. Scientia *Botanica* amplissimum sub se comprehendens regnum, novis semper adaucta est inventis, plurimos habuit cultores, evasitque tandem copiosissima.

A

*Lithologia,*

*gia*, ope Chemiæ illustrata, nostra inprimis ætate, in lucem prodire cœpit. *Zoologia*, ex hisce tribus, huc usque maxime fuit neglecta. Hæc tria junctim, quod ad progressus eorum omnes, ita perfecti, ut ferret eorum & historica cognitio, & maximus usus, curta mea supellex non patitur; scientiam igitur Botanicam, eamque solam, ut meo qualicumque proposito proximam, paucis tangam, idque ita, ut, quasi per transennam eundo, notatu digniora sistam: historiam enim conscribere, omnibus suis numeris perfectam, eos transgrederetur limites, quos disquisitiones Academicæ sibi præfixos habent. Itaque sufficiet etiam mihi, si nobilissimæ hujus scientiæ præcipua *incrementa* tradam, postquam primarias ejus Epochas paucissimis tantum tetigi. Proposito vero huic meo, plus quam innoxio, ut Tuus adsit favor, L. C. est id ipsum, de quo perofficiose Te rogatum velim.

## §. 2.

Fata Botanices, si nostrum esset in præsentia accurate pensitare, ad quatuor etiam EPOCHAS ea commode revocari posse diceremus; quarum  
 I. EPOCHA PATRUM Botanices, ea tantum contineret, quæ a temporibus *Aristotelis* usque ad *reformationem* memoratu digna censerentur. 2. EPOCHA FUNDATORUM, ea, quæ a *reformationis* temporibus, ad tempora CASP. BAUHINI circa annum 1620. traderet. 3. EPOCHA SYSTEMATICORUM a Casp. Bauhino ad ævum Nob. D. PRÆSIDIS.  
 4. EPO-

4. EPOCHA REFORMATIONIS ab anno hujus seculi XXXV.

\* EPOCHA PATRUM.

Inter Auctores, qui in PRIMA EPOCHA, Botanices studio navarunt operam, præcipue inclauerunt *Theophrastus*, *Dioscorides*, & *Plinius*; Quorum temporibus scientia hæc nostra adhuc in cunis quasi suis vagiit; rerum enim naturalium periti, neque objecta sua describere, neque eadem depingere didicerunt; multo minus Characteres quosdam speciales aut leges, secundum quas, in aliorum usum, speciebus nomina affingere possent, sibi habebant familiares.

\* EPOCHA FUNDATORUM.

In SECUNDA EPOCHA, regno Orientali sub Imperium Turcarum redacto, scientia hæc nostra, quæ sub tenebrosis seculis, miserabili fato fuit obnoxia, quod cum reliquis omnibus artium liberalium studiis ei commune fuit, e suo etiam deliquio reviviscere cœpit. Theodorus enim GAZA, Hermolaus BARBARUS, opera tantum *Dioscoridis*, *Aristotelis*, & *Theophrasti* in aliam linguam transferentes, hujus scientiæ pristini temporis ferruginem se quidem exesuros putabant: quod tamen minus ex voto successit, quum eandem, ab ovo, ut dicitur, repetendam esse secutura secula, plus quam necessarium duxerint, si quid in ea unquam præstari posset. Australis igitur Europæ eruditi cer



tatim plantas colligere atque describere, nec non *figuras* earundem ligno incidere cœperunt. In quorum numero fuerunt BRUNFELSIUS, TRAGUS, CORDUS, MATTHIOLUS aliique. Heic vero præcipue memoria digni sunt, GESNERUS, qui studio solertiaque, in perlustrandis naturæ vestigiis, omnes fere superavit, RONDELETIUS, qui quidem rei Botanicæ nihil in sui memoriam nobis reliquit; nihilo tamen minus a coætaneis in magno habitus est honore ob vastam eruditionem in re medica & naturali; discipulos habuit *Rauwolfium, Lobelium, Clusium, Joh. Baubinum, Ghinum.* GHINI, Pisæ Professor, etsi nihil ediderit, præstantium tamen Virorum, *Cæsalpini, Anguilare, Maranthæ, Matthioli* & aliorum vel præceptor fuit, vel amicus (Tournef. Itag. 32.) CÆSALPINUS interiores scrutandi naturæ recessus perspicacissimis gaudebat oculis, adeo ut eum nemo æmulari potuerit. Eodem fere tempore DODONÆUS, LOBELIUS, DALECHAMPIUS, TABERNÆMONTANUS notissimarum Europæ plantarum figuras confecerunt, quæ & hodie omnium manibus volvuntur. CLUSIUS inter hos eminet, qui late institutis itineribus, diligentia infinita, plantas investigavit, nec minori fide easdem proposuit. COLUMNA, omnium Botanicorum primus, & figuras propria manu accurate depingere, & simul easdem æri incidere noverat, tantamque in plantis accurate describendis adhibuit curam, quantam unquam Clusius, ad easdem indagandas & dilucide proponendas. Præstantissimi illi fratres JOH. & CASP. BAUHINI huic scientiæ summam auctori-  
tatem

tatem conciliarunt, dum ille in *Historia* sua *Universali*, facile omnia a reformatione literarum detecta, in unum contraxit opus, & hic in *Pinace* suo, omnia Botanicorum nomina, in species suas redigendo, Babyloniam quasi confusionem removebat. Sic nobilissimæ hujus artis periti, apicem etiam ejus sese attigisse crediderunt, unde & eam ob causam, viribus quasi exhausti, per aliquod tempus obmutuere Botanici.

### \* EPOCHA SYSTEMATICORUM.

Sub initio TERTIÆ EPOCHÆ lente admodum procedebatur; SUERTIUS enim 1612. BRY 1612. BESLERUS 1612. & PANCHOVIVS folis figuris erant contenti. ALPINUS filius, plantas rariores, inprimis Cretenses, a patre descriptas, in lucem tantum produxit. RENEALME paucas plantas descripsit, earumque figuras speciminis instar, depinxit. CORNUTUS novas quasdam species ex America septentrionali depromsit. *Marcgrave* amore Botanices per mare in Brasiliam trajiciens, novas regiones Floræ acquisivit. BARRELIER & BOCCO, duo monachi, sub itineribus suis in Europa Australi plurimas plantas pulcherrimas legebant. RAJUS quoque, Theologus, in Studium Botanicum apud Anglos acriter jam ferri incipiebat. Ipsa vero scientia, plene adhuc non floruit, antequam MORISONUS, Scotus, in Angliam redux, artem in formam disciplinæ redigere incipiebat, quo factò Anglorum plurimi in Amplexus Floræ turmatim

ruebant, quorum infinito studio numerus plantarum brevi duplo auctior evasit. Eo enim tempore inter ANGLIOS inprimis MORISONUS, PLUKENETIUS, SLOANE, RAJUS, BOBARTUS, SHERARD, PETIVER, MERRET, LUYDIUS, DOODY, VERNON, RICHARDSON, BUDDLEY, DU BOIS, unitis quasi viribus rem aggressi sunt, eorumque diligentiam utraque experta est India, SLOANE Jamaicam, BANISTER, *Jones & Krig* Virginiam adiere; *Camellus & Cunningham* rariores ex India orientali, aliisque locis, transmiserunt plantas. Hoc quoque tempore, plantarum amore finitimum BELGIUM est incensum: etenim non solum eruditi, ut SYEN MUNTING &c. sed etiam Optimates, ut *Beverning, Fagel, Benting, Beaumont*, COMMELIN, herbis sese oblectantes, hortos rarissimis plantis refertos instruxerunt. Jam quoque BREYNIUS, Dantisco in Belgium sæpissime profectus, cum Hollandis certabat, de raris plantis detegendis & illustrandis. Huc item HERMANNUS e Germania venibat, ut civitate Botanica donaretur; qui quoque ad nova occupanda regna Indiæ delegatus, floram *Capensem & Zeylanicam* sub imperium Floræ redegit; RHEEDE totum *Malabariæ* regnum, nec multo post RUMPFIIUS *Amboinam*; adeo ut anceps hæream, utrum Hollandorum industria, vel Anglicorum sit præferenda. Hinc vero numerus rariorum plantarum infinitus fere evasit. Interea temporis DODART in *Gallia*, TRIUMPHETTI & CUPANI in *Italia*, LÆSELIUS & MENTZELIUS in *Germania*, herbas nonnullas, minus communes, in lucem protulerunt. RIVINUS demum

figu-

figuris nitidissimis, & nova methodo, magis tamen facili, quam elaborata, inclaruit. Circa finem seculi, mediante FAGONO, Præfecto horti Botanici, magnique Regis Ludovici XIV. Archiatro, qui apud Regem pro hac scientia multum intercessit, in Gallia quoque hujus studii amor incenditur. Atque in promptu jam habebat ipsa natura incomparabilem illum TOURNEFORTIUM, qui monarchiam Botanicam in altissimum eveheret culmen. • Hic scientiæ Botanicæ omnibus suis Antesignanis aptior, rerum adyta penetravit, omniumque erat princeps, cui exercitum Botanicum rite instruendi, & legibus systematicis convenienter disponendi, erat facultas atque potentia, quas quoque adeo est exsecutus, ut nunquam antea, in ordine tam concinno, scientia hæc Botanica existiterit redacta. PLUMIER ejus premit vestigia in *America*, dum ipse ad *Orientem* sese confert, quemadmodum *Lignoni* ad *Guadelupam*, SYRIANUS ad *Canadam*, LIPPI ad *Ægyptum*, & FEVILLÆUS ad *Peru*. Tournefortii e schola prodire illustriissimi Botanici JUSSIÆI, VAILLANTIUS, aliique. Crederetur jam scientiam Botanicam ad summum suum evectam fuisse fastigium, ut labore quasi gravissimo, viribus nunc exhausta, suis contenta tropæis, requiescere passet; ne autem halcyonia nimis longa duceret, perque ea deliquium iterum pateretur, providit præsens hoc nostrum laboriosissimum seculum.

Ineunte sic seculo præsentis, *Tournefortius*, *Plumier*, *Petiver*, *Rajus*, *Plukenet*, opera sua, quæ  
exorfi

exorſi ſunt, continuarunt ad annum circiter ſeculi ſeptimum.

1708. SCHEUCHZERUS JOH. JAC. prima ſua itinera Alpina edidit, in quibus magnum plantarum numerum *Helveticarum*, antea minus cognitatum, aperuit.
1710. HEUCHERUS in Horto ſuo *Vittenbergenſi*, obſervationes nonnullas, atque plantas etiam quasdam, minus cognitatas tetigit.
1712. KÆMPHERUS ex itinere *Japanico* redit, & in Amcenitatibus ſuis, multas Indiæ herbas enumerat: hic, licet non ex profeſſo Botanicus fuerit, exactiſſimus tamen fuit obſervator, quod penes peregrinatores primas merito obtinet, nos certiores facit, permultas herbas Aſiaticas, adhuc in hac mundi parte ignotas nobis eſſe.
1714. FEVILLÆUS, Religioſus, e *Peru & Chilli* numerum haud exiguum plantarum exoticarum collegit, quas juxta methodum Tournefortianam, vel ſcalam Geometricam deſcriptas non minus, quam depictas, reliquit.
1716. KNAUTIUS novam *methodum*, Rivinianæ haud diſſimilem, efformavit, etſi parum incrementi ſcientiæ attulerit.
1716. BRADLÆUS hiftoriam ſuam plantarum *ſucculentarum* exorditur, in qua Caſtos & præcipue Meſembryanthema, quæ, quod ad maximam partem, adhuc dum obſcura erant, delineat.

ACADEMIA PARISINA *Regia Scientiarum*, ea nunc erat, quæ, annis proxime supra dictis, & quidem singulis, novas & rariores plantas in scenam produxit, idque opera atque studio Membrorum suorum, *Marchant, Isnardi, Nissolii & Jussiei &c.*

VAILLANTII prodiit oratio, de *structura florum*, qui 1717. omnium primus sexum plantarum distincte explicat, cui statim *Blair* in suis *Botanick essays*, quæ etiam septem, vel octo tantum plantas rariores continent, adplaudit; Vaillantius etiam deinceps, in enumerandis florum *compositorum* speciebus, in actis Parisinis 1718. 1719. 1720. methodo utitur exactissima, seque ostendit, majori fuisse imbutum cognitione plantarum, quam unquam alii, qui de plantis quidquam, cum Orbe erudito communicarunt. Multas enim non solum, ante illum ignotas, sed etiam jam pridem detectas, magno labore atque studio, apud Auctores evolvit, & adhuc majori industria omnium examinavit flores, idque accuratissime, easque postea ad novam methodum, certa que genera, reliquis omnibus rigorosius, redegit. Hujus *Botanicon Parisiense*, opus posthumum, obstetricante *Bœrhaavio*, prodiit, in quo, insigni & speciali quadam cura, minutissima Vegetabilia examini subjecit, obscuriora enodando, synonyma extricando, & figuris magnificentissimis exornando minus cognita, & inter hæc permultos Muscos, eorumque affines produxit.

RUPPIUS & DILLENIIUS, duo quasi æmuli, hic 1717. in Flora sua Gissensi, ille vero in Flora Jenensi,

rarissimas minimasque herbas, quæ antea industriam Botanicorum eluserunt, perquirere ausi sunt.

DILLENIIUS famam sempiternam sibi comparavit, minutissimos detegendo *Muscos*, in suis adhuc dum latentes tenebris. Nam, quamvis Angli oculatiores, in hoc ipso argumento non parum defudarunt, gordium tamen hunc non explicarunt, cujus solutionem Flora Dillenio reservaverat.

1732. Idem *Hortum Elthamensem* edidit, opus pretiosissimum, magno suo dignum Auctore; quum in hoc opere sistat plantarum rarissimarum maximam copiam, cum accuratissimis elegantissimisque, & propria manu elaboratis figuris, descriptionibus atque synonymis, scientiæ haud parum lucis scenerantibus.
1741. Ejusdem *Historia Muscorum* lucem adspexit, quæ circiter sexcentos muscos, cum accuratissimis descriptionibus, synonymis, figuris, eorumque historiis exponit, quibus Auctor non solum addidit novam provinciam Botanicæ, sed omnibus etiam numeris adeo perfecte absolutum reliquit opus, ut accuratius in hoc scientiarum genere, nemo unquam præstiterit.
1718. Cathedra Botanica *Paduæ* vacante, *Ripa, Pontedera*, & *Scheuchzer*, triga Virorum haud ignobilis, sponfam hanc ambiere, eruditionis speciminibus editis: quorum PONTEDERA statim *Compendium Tabularum Botanicarum*, varietatibus impletum, emisit, & insequente anno *Anthologiam & Dissertationes* promulgavit; in *Anthologia*, generum quos-

quosdam characteres sistit, & sexum plantarum refutare conatur. In *Dissertationibus*, novam tradit methodum plantarum compositarum, Vaillantianæ simillimam, at faciliorem, minus autem elaboratam.

SCHEUCHZERUS JOH. *Agrostographiam*, maximam graminum collectionem complectentem, edit, qua nullus Botanicus carere potest; ejus enim diligentia in colligendo, & maxima industria in describendo, omnium fere superavit sagacitatem.

MONTII Catalogus *Stirpium Agri Bononiensis*, 1719. ingentem graminum Italorum comprehendit numerum, quæ quidem juxta affinitatem cum cerealibus, sine tamen descriptionibus, consignata inveniuntur.

BOERHAAVE in *Horto suo Lugduno Batavo*, 1720. ob oculos ponit plantarum rarissimarum referatissimum Hortum Leidensem, cum synonymis, & ad finem operis, insignem copiam delineat *Protearum & Leucadendrorum*, quæ Hartog, alique, circa Caput Bonæ spei, conquiverant, & ante in scriptis Botanicorum fuere obscura.

TILLIUS *Hortum suum Pisanum* edit, in quo 1723. etiam variæ a Michelio collectæ plantæ, inter reliquas ibi enumeratas, recensentur.

MARTYN scripta sua Botanica edere incipit, 1726. inque his præcipue *Decades* suas plantarum rariorum, in quibus centum ferme, minus cognitæ, inprimis ex horto Chelseano depromptas, in-





venies herbas, quas quoque vivis coloribus delineavit.

1728. BUXBAUM *Centurias* Plantarum edere incipit. Cumque Petrus Alexievitz, magnus ille Ruthenorum Imperator, scientiis etiam favere visus sit, hunc Buxbaumium in Orientem mittit, plantas rariores inquisiturum, ubi quidem multas minus cognitatas invenit herbas, pauciores tamen collegit, quam occasio colligendi ei subministravit; mutilata ejus fuere specimina, & descriptiones incompletæ. In his tamen multas invenies plantas, antea ignotas.

1729. MICHELIUS, in *Novis Plantarum Generibus* oculatissimus, ingentem vim minimarum plantarum proposuit, quæ, qua maximam partem, priorum perspicaciam effugere, easdemque delineatas, ad se a reduxit genera: non quidem negandum est, Auctorem, in hoc suo opere, multas etiam proposuisse varietates, inde tamen nihil decedit de pretio hujus operis, quod enim multa depromit plane nova experimenta, microscopicis observationibus stabilita, quibus flores, inprimis vero Lichenum, cum suis affinibus, a nemine ante eum observatos, detexit.

1731. CATESBÆUS *Historiam Naturalem Carolinam*, opus ingentis pretii, in lucem edidit, ubi præter Aves & Pisces rarissimos, plurima quoque, ex America septentrionali Vegetabilia rarissima, cum figuris sistit pulcherrimis.

## EPOCHA REFORMATORUM.

Nob. D. PRÆSES apud Batavos, reformatio-  
nis Botanicæ, in Hollandia degens, prima sua je-  
cit fundamenta, quibus dein reliqua sua & super-  
struxit, & cum Orbe literato communicavit. 1735.

*Fundamenta Botanica*, quæ leges subministrant,  
quibus Botanice sit attemperanda.

*Bibliotheca Botanica*, in qua pro ratione argu-  
menti, ab unoquoque adoptati, enumerantur Au-  
ctores Botanici.

*Classes Plantarum*, quæ Systematicorum diver-  
sas methodos enucleatas, atque ad genera natu-  
ralia redactas, reddunt.

*Philosophia Botanica*, ubi termini, sic dicti, Te-  
chnici Botanicorum definiuntur, extricantur, par-  
tes plantarum explicantur, atque leges Systematis  
demonstrantur.

*Critica Botanica*, quæ nomina plantarum exa-  
minat, dijudicat, atque corrigit.

*Systema Naturæ*, in quo omnia tria Naturæ Re-  
gna, nova proponuntur methodo, herbæque se-  
cundum Stamina & Pistilla, methodo antea non  
visa, classificantur.

*Genera Plantarum*, in quibus plantæ, quod ad  
genera sua, secundum omnes partes fructificatio-  
nis, earumque numerum, situm & proportionem,  
definiuntur.



*Hortus Cliffortianus*, qui numerosam recitationem rarissimarum plantarum, undique locorum congestarum, difficiliorisque indaginis proponit, ubi & singulae, secundum principia antea data, ordinantur, & ad loca sua natalia rediguntur.

*Flora Lapponica*, quæ haud paucos flores & herbas Lapponicas, prioribus annis ab Auctore collectas, examinatas, & in ordinem redactas, recenset.

*Flora Svecica* Catalogum herbarum, per totam Sueciam sponte nascentium, exhibet.

*Hortus Upsaliensis* enumerat, & simul describit magnam copiam herbarum exoticarum, qua abundat hic Hortus Botanicus Academiae Upsaliensis.

*Flora Zeylanica*, in qua omnes illæ herbæ, quæ a Paulo Hermanno, per septem Annos in Zeylona morante, fuere collectæ, recensentur & describuntur.

*Species Plantarum* sub prelo jam sudant, quæ omnes eas complectuntur species, quas in omnibus, jam recensitis operibus suis, proposuit, vel Ipse dein examinavit, vel etiam unquam alii hujus Systematis Affectæ recensuerunt, vel descripserunt: nec non eas, quas undique terrarum per commercium literarium transmissas accepit, vel a *D. Gmelino*, e Siberia, vel *D. Sauvagesio*, e monte Presulano, vel *Læflingio*, ex Hispania, *Kalmio* e Canada, *Hasselquist* ex Ægypto, *Osbeckio* ex India Orientali, &c.

*Materia Medica*, ea tantum exhibet, quæ circa plantas officinales, earumque vires & usum explorandum, observatu digna videntur.

*Usus Oeconomicus* plantarum aperuit Auctor in Amoenitatibus suis Academicis passim, nec non in Itineribus suis Oelandico, Gottlandico, W. Gothico & Scanico.

BURMANNUS *Thessaurum* edidit *Zeylanicum*, & 1737. anno insequente, *Decades plantarum Africanarum*: in hisce recenset Auctor copiam herbarum minus cognitarum, e Zeylona & Capite Bonæ spei, quas etiam depictas sistit: debemus ei quoque *Herbarium Amboinense Rumphii*, quod idem hic Auctor ab interitu vindicavit, in quo Rumphius rarissimas plantas non solum descripsit atque delineavit, sed etiam præclare usum earum indicavit.

GRONOVIVS *Floram* exhibet *Virginicam*, in qua 1739. plurimas enumerat Virginicæ plantas, quas Clayton diligenter collegerat et transmiserat, ipse vero examinavit, nec non ad genera retulit, cum differentiis determinavit, & synonymis illustravit, quibus Auctor Cl. haud parum Botanicæ dilatavit pomeria.

ROYENUS *Floram* edidit *Leidensem*, in qua 1740. ditissimus ille hortus Leidensis specificatur, plantæ ad certa genera reducuntur, species, cum suis differentiis specificis, eadem determinantur certitudine, quæ omnia, reformatæ Botanicæ haud parum attulerunt incrementi.

1742. HALLER enumerationem edit stirpium *Helveticarum*, in qua rarissimæ illæ recensentur plantæ Alpinae, quas hic idem Auctor in lucem primus protulit, & cuique faciles cognitu reddidit; quibus Res herbaria valde est locupletata.
1743. COLDEN plantas examinavit *Noveboracenses* Americae septentrionalis, quæ in Actis Upsaliensibus sunt expositæ.
1745. GORTER Floram exhibet *Gelro Zuthphanicam*, brevem non minus, quam intellectu facilem.
1747. GMELINUS in *Flora Sibirica*, cujus duo volumina jam prodire, post novem annos peractum iter in terra, quam præter illum, Botanicorum invisit nemo, magnam enumerat copiam herbarum novarum, quas eleganter explicavit, atque delineavit. In hoc ejus opere apparet, quantum *Messersmidt, Gerber, Heinselman, Krascheninningkow & Steller*, in conquirendis herbis valuerint, quarum partem *Amman* exhibuit, in rarioribus stirpibus Imperii *Ruthenici*.
1747. WACHENDORFFII Hortus *Ultrajectinus*, herbarum ditissimus, prodiit.
1747. GUETTARD in suis observations sur les plantes, plurimas herbas *Stampenses* distincte accurateque indicat, varia dilucidat, & in primis superficiem foliorum, acutissimis examinat oculis, illudque detegit, ad quod aliorum penetrare non potuere oculi.
1749. DALIBARD *Flora Parisiensis*, plantas Parisienses exactissime juxta reformationem Botanicam exponit, variasque proprias addit.

SAUVAGESIUS in *methodo sua foliorum* multas 1751.  
 Monspelienses plantas, easque rarissimas, accurate  
 ingenioseque exprimit.

Atque sic Seculo hocce nostro, quod ad  
 omnes ferme partes suas Botanice est reformata;  
 Sexus enim plantarum rite sunt detecti: *Gramina*,  
*Musci*, *Fungi*, *Plantæ Alpinae*, *Orientalis*, *Sibiricae*,  
*Zeylanicae*, *Japonicae*, *Chinenses*, *Capenses*, *Carolinae*,  
*Virginicae*, *Canadenses*, & *Minutissimæ Europæe*, in  
 immensum numerum, ad maximum usque incre-  
 mentum Botanices, paullatim accrevere. Ipsa  
 quoque scientia, haud parum inde experta est emo-  
 lumentum, quod plurimæ plantarum partes investi-  
 gatæ sint, *Calyces*, *Stamina*, & *Pistilla* descripta, *Ter-  
 mini* definiti, *Genera* firmiter constructa, *Species*  
 solide designatæ, & denique plantarum *Vires*, in  
 Medicina & Oeconomia, accuratius sint exploratæ.

Et <sup>sic</sup> quasi in appensa tabella, quam brevissi-  
 me Botanices absolvimus fata primaria, ejusque  
 Auctores primarios, quibus facile carere ne-  
 queunt, qui in hac scientia proficere volunt. An-  
 te vero quam manum de tabula, ut ajunt, tollam,  
 paucis etiam indicabo, quod mihi videatur, pre-  
 tiosissimum illud inventum, ICONES ligno inciden-  
 di atque designandi, tandem in luxum, ut pluri-  
 morum regnorum, ita & ipsius, forsitan, scientiæ  
 hujus nobilissimæ, perniciem abire. Etenim ab  
 initio, figuræ solummodo *ligno* incidebantur, quæ  
 herbas suas, quamvis non qua minimas suas par-  
 tes, eleganter exprimebant, ut *Brunfelsii*, *Fuchsii*,  
*Clusii*, *Rudbeckii* &c. Tunc quoque temporis, figu-  
 ræ

ræ unius ad alterum, per commercium translatae sunt, & pro lubitu uniuscujusque, in ordinem redigebantur.

*Plantinus*, Typographus Antverpiæ, plurimas tandem, ad sua usque ~~ad~~ tempora, figuras ligno incisas, possessioni suæ adjecit, quo factum est, ut opera Botanicorum, quæ tunc temporis studio & impensis ejus plurima prodire, minus sumtuosa fuerint; Clusius enim historiam Dodonæi, apud Lœ, Gallice exhibens, plerasque *Fuchsii* usurpabat figuras, quas deinde omnes Plantinus emit. Idem *Clusius* apud hunc ipsum Plantinum Historiam quoque suam edidit. Figuras *Lobelii* Plantinus quoque ligno incidendas curavit.

*Dodonæus*, impetrata venia a Lobelio, figuris ejus usus est, & plurimas de suis, prelo ipsius Loë divulgavit. *Tabernæmontanus*, icones *Fuchsii*, *Clusii*, *Lobelii* & *Dodonæi* conquisivit. *Dalechampius* etiam *Matthioli*, *Lobelii*, *Dodonæi* Clusique figuras pretio sibi acquisivit (teste *Morisono* in Prælud. 465.) Non inficiandum est, pretiosissimas illas figuras, quas Recentiores ære exsculpsere, Veterum longe esse præstantiores, propterea quod in figuris æneis plures quam in ligneis, distinctiusque exprimi queant partes minutissimæ, inde tamen librorum pretium adeo intenditur, ut haut pauci Botanices Alumni curæ supellectilis, ejusmodi maximi pretii operibus carere cogantur. Ejus hoc in casu provoco experientiam, qui sibi emendos proposuit *Beslerum*, *Barrelierum*, Historiam *Morisoni*, Phytographiam *Plukenetii*, Gazophylacium  
Peti-

*Petiveri*, Ordines *Rivini*, Hortos *Commelinorum*, *Rheede* Malabaricum, *Breynei* Centuriam, *Dillenii* Elthamensem, *Rumpfii* Amboinam, *Marsilii* Danubium, & præcipue illorum opera illuminata, *Catesbæi* Carolinam, *Martyni* Centuriam, *Sebæ* thessaurum, *Ebreti* tabulas, nec non *Blackvel* Herbarium, & *Weinmanni* Phytanthozaiconographiâ, quorum addendo pretia, summam efficiunt Bibliothecæ, haud infimæ fortis, in alia quacunque disciplina, comparandæ sufficientem.

Et, qui Zoologiam pertractarunt, quamvis pauci, ejusdem tamen scientiæ libros, jamjam ad tantum evexerunt pretii fastigium, ut nonnisi Studiosi, facultatibus maxime valentes, eosdem sibi acquirere queant; exempli loco adferemus *Rumpfium*, *Gualterum*, *Argenville*, *Bonannum*, *Listerum* de Testaceis, *Suammerdam*, *Reaumur*, *Rösel*, *Albinum*, *Edwardum*, *Merianam*, *Wilkes*, *Willugby*, & longa serie reliquos, de Insectis & Avibus, quorum pretia Irus non perfert. Itaque si scientia unquam propaganda sit, Systematici etiam eidem, sua adesse debeant opera, necesse est, ne proprio splendore tandem ruat. Determinatis jam Generibus, per certos Characteres & Differentias specificas, cum nominibus trivialibus, optandum esset, vellent jam primum Botanici sibi operæ pretium ducere, plures reducendi Species, cum differentiis suis sufficientibus, ad sua genera, idque eo modo, ut, cognitis plurimis herbis, nomina trivialia adponerent, ceteras vero accurate explicarent.

Deinde



Deinde, ut singuli quique, suis observarent locis, *Usum* plantarum œconomicum, cum consideratione *durationis, soli, temporis* florendi, fructificandi & *foliationis* cujuscunque herbæ, ad dies usque horasque computati, more Astronomorum in suis observatoriis. Attendant quoque necesse est, quæ *Animalia* hanc vel illam comedant herbam, quæque Piantæ singulorum hospitæ sunt *Insectorum*, & demum ante omnia finem Creatoris, in quem unaquæque herba, in usum etiam suum proprium instituta sit. Hæc autem omnia, homines recta ducunt via ad perscrutandam, nec non rite admirandam Summi totius hujus Universi Artificis Sapientiam, in construenda & exornanda hac mundi machina, in usum præcipue Hominis, Nominisque sui sempiternam Gloriam.

TANTUM.

